

Художник

Олександр Пархоменко

Барви земні й небесні.
Райдуга й синя злива.
Сиві хуртечі й весни. —
Скільки у тому дива!

Лиця людські і очі.
Стіни нового дому.
Руки тверді робочі. —
Скільки тепла у тому!

Цвіт тополиний долі,
Наче шматинки вати.
Гомін у нашій школі, —
Як те намалювати?

Сонцем вікно залите.
Мамина ніжна ласка.
Краю мій, білий світе.
Ти — дивовижна казка!..

Хвостиком пензлик водить.
Казка в малюнок в'ється.
Все, мов само виходить.
Легко усе вдається!

Легко усе вдається...
Та чи дарма говорять:
" Довго художник б'ється.
Поки щось гарне створить".

Легко, якщо ти множиш
Дар на велику працю.
В іншому разі можеш
До малювання не браться!